

EXPRESS

WIECZORNY ILUSTROWANY.

Rok VII. | ŁÓDŹ, CZWARTEK, 10 PAŹDZIERNIKA 1929.

CENA NUMERU 20 GROSZY.

NR. 281

Katastrofy samolotowe

budzą zaniepokojenie we Francji

Paryż, 10 października

W ciągu ostatnich dni wydarzyły się we Francji dwie poważne katastrofy samolotowe w identycznych niemal warunkach. Przed paru dniami spadł w morze w pobliżu Marsylii samolot i zatonął. Pasażerów wyratował jakiś parowiec włoski. W dniu wczorajszym znów zatonął samolot, a pasażerów wyratował jakiś inny statek. Wiadomości te wywołały wielkie przygnębienie.

2 wczorajszych uroczystości ku czci Pułaskiego

W dniu wczorajszym Łódź oddała hołd Kazimierzowi Pułaskiemu w 150-rocznicę jego chwalebnej śmierci w dniu 9 października 1779 podczas oblężenia w Savannah w Ameryce Północnej. Powyżej podajemy dwa zdjęcia z uroczystości: na lewo—wmurowana tablica pamiątkowa w katedrze łódzkiej, na prawo: moment z defilady wojsk garnizonowych i policji w obecności wojewody Jaszczołta i generała Małachowskiego.

Sowiety

zakupiły chustki za sumę 150.000 dol.

Łódź, 10 października.

Od kilku dni przedstawiciele sowieckiej misji handlowej prowadzą z fabrykantami łódzkimi pertraktacje w sprawie zakupu nowej partii chustek. Pertraktacje te zostały dotychczas częściowo sfinalizowane. Dotychczas zostały poczynione zamówienia w firmach Józef Zyss, A. Szplika, Michał Glazer i A. A. Piaskowski.

Wysokość zamówienia dotychczas sfinalizowanego sięga 150.000 dolarów. Teraz się w dalszym ciągu pertraktacje z innymi trzema firmami. Pertraktacje te zostaną zakończone prawdopodobnie w ciągu dnia dzisiejszego.

Termin dostarczenia zamówionych chustek został wyznaczony na dzień 15 listopada. Jako pokrycie otrzymują fabrykanci 18-miesięczne weksle. Obecne zamówienia zostały sfinalizowane po cenach o 5—6 proc. niższych niż poprzednie zakupy sowieckie.

Omawiane zakupy są czynione przez przedstawicieli misji handlowej sowieckiej dla „Sowpoltorgu” i „Torgpredstwa”.

Dół śmierci

Gazy benzynowe zabiły człowieka

Jarosław, 7 października.

18-letni robotnik Edward Westerbach na polecenie M. Fliegela, właściciela kiosku z benzyną przy ul. dra Dietriusa, tuż naprzeciwko głównej poczty, wszedł do dołu, w którym był umieszczony rezerwoar z benzyną, celem oczyszczenia go zewnętrznie. W chwili, kiedy Westerbach spuścił się do dołu, nagromadzone gazy z rezerwoaru tak silnie odurzyły go, iż nieprzytomny runął w głąb dołu.

Prerażony Fliegel zawezwał przechodzących właśnie wtedy ulicą Grzegorza Raroga z jego synem do ratowania Westerbacha. Do wąskiego dołu wślizgnąć się zdołał syn Raroga, ale i ten runął odurzony gazami, udało się go jednak wydobyć i bezprzytomnego zawieziono do szpitala.

Westerbacha wydobyto już nieżywego. Śledztwo w toku.

Zbrodnicze podpalenie budki z dwoma dozorcami

Żagadkowy wypadek na Bałutach

Łódź, 10 października.

Na Bałutach przy ul. Marysińskiej obok t. zw. Sierocińca ciągną się rozległe pola, na których rosną przeważnie kartofle, należące do niejakiego Kopczyńskiego. Ze względu na to, że ostatnio bardzo często zdarzały się kradzieże kartofli z pól, przeto Kopczyński zaangażował dwóch stróżów nocnych 21-letniego Marjana Tracza i 24-letniego Franciszka Roszaka, którzy mieli obowiązek czuwania w ciągu całej nocy nad obszarami polnymi.

Ponieważ noce obecnie są już chłodniejsze, przeto Tracz i Roszak zbudowali sobie na polu budkę przykrytą słomą, w której spędzali noc, wychodząc od czasu do czasu na pole, by sprawdzić, czy nie zakradli się złodzieje. Ubiegłej nocy około g. 1-ej przechodnie z ulicy Marysińskiej zauważyli nagle na polu Kopczyńskiego

SŁUP OGNI.

Amanullah

wróci na tron afgański

Kalkuta, 19 października.

Ostatnie doniesienia z Peszawaru po twierdzą wiadomości o zajęciu Kabulu przez armię Nadir Chana.

Po stoczeniu 4 walk w różnych miejscach z wojskiem Habibullaha, Szach Wali, brat Nadir Chana, wyparł z Kabulu osłabione oddziały Habibullaha, który ratował się ucieczką na samolocie. Inna wersja mówi, że Habibullah ukrył się w cytadeli.

Zajęcie Kabulu umożliwione było przez to, że policja kabulska, która głównie broniła miasta, przeszła na stronę Nadir Chana.

Obecnie sam Nadir Chan zamierza udać się do Kabulu.

Zajęcie Kabulu przez b. ministra spraw wewnętrznych Amanullaha zmienia sytuację polityczną w Afganistanie i czyni możliwym powrót na tron zdeponowanego króla, do którego ma być wysłane osobno pismo, wzywające go do powrotu do kraju.

Okazało się, że płonęła budka nocnych stróżów. Zaalarmowano natychmiast straż ogniową i policję.

Tymczasem budka spłonęła doszczętnie. Tracz został dotkliwie poparzony. Wskutek poparzenia doznał on okropnych ran głowy, twarzy, rąk i nóg. Był nieprzytomny. Przechodnie zanieśli go na rękach do jego mieszkania, mieszczącego się w pobliżu przy ul. Małopolskiej 14. Przybyły jednak lekarz pogotowia stwierdził, że stan dozorcę nocnego jest bardzo ciężki i przewiózł go do szpitala św. Józefa.

Ogólną uwagę zwrócił fakt, że na miejscu wypadku NIE ZNALEZIONO DRUGIEGO DOZORCY Fr. ROSZAKA.

Wszczęto za nim poszukiwania i znaleziono go w mieszkaniu jego matki przy ul. Zgierskiej 63. Był on również mocno poparzony. Na pytania kolegi Roszak nie mógł dać jasnych odpowiedzi. Wiedział on tylko tyle, że około północy wraz z Traczem usiedli w budce, by się trochę rozgrzać, gdyż noc była bardzo zimna. Nie palili papierosów, ani nie zapalili zapalek. Po pewnym czasie zasnęli. Nagle Roszak poczuł dotkliwy ból na całym ciele i zerwał się ze snu. Ze zgrozą ujrzał, że

LEŻY WŚRÓD PŁOMIENI.

Skoczył na równe nogi i począł uciekać nie wiedząc, co się z nim dzieje. Gdy wypadł na ulicę Zgierską, przypominało

mu się, że w pobliżu mieszka jego matka. Udał się więc do niej, by odetchnąć i opatrzyć otrzymane rany.

Przeprowadzone śledztwo w tej sprawie nie dało narazie jeszcze pozytywnych rezultatów. Skoro pożar nie powstał wskutek nieostrożnego obchodzenia się z ogniem, w takim razie przypuszczać należy, iż nastąpiło podstępne podpalenie. Kto jednak dokonał tego zbrodnictwa czynu narazie niewiadomo. Policja prowadzi w tej sprawie energiczne dochodzenie.

Żnów bunt więźniów

Strył, 10 października

W więzieniu stryjskim wybuchły w nocy rozruchy. Najpierw wywołał awanturę więzień Michał Łukawiecki, który rzucił się na dozorcę Kłymaszyna i wybił mu dwa zęby.

Okolo godz. 21 rozpoczęło się generalne bicie w drzwi ławkami, przy akompaniamencie dzikich wrzasków. Straż pod kierownictwem naczelnika p. Mosin giewicz z karabinami gotowymi do strzału stała w pogotowiu pod drzwiami.

Gdy nacz. p. Misingiewicz zagroził strzelaniem, wówczas więźniowie uspokoiili się.

Pracownicy miejscy domagają się podwyżki płac o 20 procent

Łódź, 10 października.

Jak się „Express” dowiaduje, związeki zawodowe pracowników miejskich postanowiły wystąpić z inicjatywą podniesienia obecnych płac o 20 proc.

Pracownicy miejscy domagają się tą drogą zrównania swoich płac z placami warszawskimi, gdyż pracownicy samorządu stołecznego prócz swej zasadniczej pensji otrzymują jeszcze 20 procentowy dodatek.

Pracownicy samorządowi wysuwa-

jąc ten postulat wychodzą z założenia, że Łódź również jest wielkim miastem o takich samych warunkach życiowych co i stolica. Jeżeli zaś chodzi o drożyznę — to wykazuje ona takie same wahania w Łodzi jak i Warszawie.

Zainteresowane sfery zwracają ponadto uwagę na to, że wskutek niższych płac zaznaczył się w Łodzi groźny wpływ wybitniejszych sił urzędniczych, które dają tam, gdzie lepiej płacą.

Język angielski na przedzie

163 miliony ludzi mówi po angielsku

Znaczenie języka francuskiego bardzo osłabło

Na podstawie światowej statystyki wiadomo, że języka chińskiego używają 453 miliony ludzi, to znaczy czwarta część całej ludzkości. Wynikałoby z tego, że jest to najważniejszy język świata. Jednakowoż miarą wartości danego języka jest nie fakt, ilu ludzi go używa, ale raczej jego wartość w zakresie sztuki i nauki.

Wiemy doskonale, że języki francuski czy angielski posiadają wielką wartość kształcącą, lecz jeszcze nie to o istotnej wartości języka decyduje, bo takim ostatecznym czynnikiem dla oceny języka jest okoliczność, ilu ludzi używa danego języka poza granicami jego kraju macierzystego, i to bez względu na fakt, czy jest to język potoczny, czy też obowiązujący jedynie w stosunkach handlowych.

Z tego punktu widzenia na pierwsze miejsce we wszystkich językach świata wysunął się angielski. Języka tego używają 163 miliony ludzi jako macierzystego. Z tej liczby około 50 milionów używa go w samej Anglii, 110 milionów w Stanach Zjednoczonych i Kanadzie, reszta zaś przypada na Australję. Prócz tego język angielski bardzo jest rozpowszechniony w kołach handlowych nie tylko w angielskich koloniach, lecz również w Chinach, Japonii, Persji Indjach, Afryce, Egipcie i t. d.

Języka rosyjskiego używa 110 milionów ludzi, zajmuje on więc w świecie trzecie miejsce. Czwarte zajmuje niemiecki, którego używa 91 milionów ludzi. Zaraz po niemieckim następuje język hiszpański, używany nie tylko w samej Hiszpanii, lecz również w Ameryce (Meksyk, Brazylija, Argentyna i szereg drobniejszych republik).

Chociaż Portugalia jest stosunkowo drobnym krajem, jednakowoż języka portugalskiego używa około 40 milionów ludzi, co jest tem ważniejsze, iż stanowi on język marynarzy i używany jest w koloniach, co stanowi pozostałość po epoce, kiedy żeglarze portugalscy słynęli na cały świat. Pod względem rozpowszechnienia poza krajem macierzystym, język portugalski zajmuje miejsce zaraz po angielskim, który, jak widzimy, dzierży prym.

Język francuski stanowi wprawdzie

w dalszym ciągu język porozumiewania się ludzi wykształconych wszystkich krajów, jednakowoż utracił on bardzo swe znaczenie międzynarodowe i to na korzyść angielskiego. Obecnie mówi po francusku 45 milionów ludzi, z której liczby mała tylko część, bo kilka milionów przypada na kraje poza Francją.

Język włoski używany jest przez 41 milionów ludzi, przytem głównie w kraju macierzystym, albowiem dwa miliony włosków, którzy zamieszkują Stany Zjednoczone, niemal zupełnie języka włoskiego nie używają, asymilując się bardzo szybko w nowym środowisku.

Rozpowszechnionym bardzo w szeregu języków azjatyckich jest japoński wraz z narzeczem koreańskim. Używa go bowiem 80 milionów ludzi, jednakowoż sfera wpływów tego języka ogranicza się niemal całkowicie do ziemi Japonii i Korei. Zupełnie inaczej przedstawia się sprawa języka wtedy, gdy cho-

dzi o stwierdzenie, ilu ludzi rozumie dany język, a jednak nie używa go w mowie potocznej.

Jeśli pominąć języki chiński oraz narzecza hinduskie, wówczas na pierwszym miejscu stanie znowu język angielski, który rozumieją ludzie w ilości 160 200 milionów, bezpośrednio po tym idzie rosyjski 110 170 milionów, potem niemiecki, rozumiany przez około 100 milionów. Po francusku rozumie 80 milionów, po włosku 50 milionów. Z innych języków zachodnio-europejskich holenderski rozumie 12 milionów.

Pewną miarą rozpowszechnienia tego czy innego języka jest fakt, ilu cudzoziemców uczy się go. Pod tym względem pouczające są np. sprawozdania angielskiego ministerstwa oświaty. Głosi ono, że podczas egzaminów dojrzałości w roku 1928 54 tysiące uczniów zdawało egzamin z francuskiego, 3837 z niemieckiego, a tylko 719 z hiszpańskiego.

Zagadki kryminalne

które nie zostały rozwiązane

Niezwykły przypadek i dziwny zbieg okoliczności sprawił, iż w ostatnich czasach kryminalna policja paryska zaskoczona została tak wieloma naraz nierozwiązanymi zagadkami kryminalnymi, jak to się nie przydarzyło już od wielu dziesiątków lat. Setki detektywów pracują nad wyjściem z tych licznych labiryntów i daremnie poszukuje sprawców tych tak licznych i dotychczas niewykrytych zbrodni.

Należy do nich przedewszystkiem tajemnicze morderstwo popełnione na osobie buchaltera Rigaudin, którego zwłoki znaleziono w kuftrze, nadanym jako przesyłka kolejowa do miasta Lille. Mordercy szukano początkowo w kołach paryskich anarchistów, następnie śledztwo poszło po śladach jakiejś tajemniczej „damy w czarnym”, która miała jakoby prześladać zamordowanego szyfrowaną depeszą. Kobieta ta została odszukana i okazało się, że nie ma ona najmniejszej łączności z tą zbrodnią — depesza była w czysto handlowym interesie. Dwanaście osób zostało aresztowanych w związku z tą sprawą, a następnie dla braku dowodów winy wypuszczonych na wolność. Jak widać z tych wszystkich uściłowań, jedynie przypadek może oddać w ręce władz prawdziwego sprawcę tego okropnego czynu.

Zupełnie tak samo przedstawia się rzecz z pokawałkowanymi zwłokami jakiejś kobiety, znalezionymi na przedmieściu Saint-Maur. Morderca oddzielił głowę od reszty ciała, aby utrudnić identyfikację swej ofiary.

W dochodzeniu policyjnym przesłuchano przeszło 200 świadków, 14 domniemych przestępców postawionych było do dyspozycji władz śledczych i wszyscy oni musieli być następnie zwolnieni od wszelkich w tej sprawie zarzutów.

Do władz policyjnych zgłosiła się pewna kobieta dostarczając szczegółowych danych, dotyczących zbrodniarza ba, wymieniając wreszcie jego nazwisko. Człowieka tego, rozumie si ęaresztowano. I wówczas wyszła na jaw, że kobieta owa oskarżyła go świadomie fałszywie, działając z pobudek czysto osobistej zemsty. Będzie ona odpowiadała sądowo za wprowadzenie w błąd władzy. Tem nie mniej jednak i ta zbrodnia nie jest dotychczas wykryta.

Znaczenie różne od tych dwu wypadków zadanie, lecz niemniej trudne ma do rozwiązania policja paryska w stosunku do miss Allister, którą jakeśmy już w swoim czasie donosili, znaleziono zupełnie nagą i bezprzytomną na brzegu morskim pod Montalivet.

Opowiedziała ona wówczas romantyczną historję o jakimś lekarzu chińskim, który z pokładu parowca wyrzucił ją w morze przez zemstę, iż nie chciała ona ulec jego propozycjom miłosnym.

Władze francuskie odnoszą się do tego zeznania z zupełną niewiarą, uważają również, że podane przez ową kobietę na zwisko jest nieprawdziwe i stoją po dziś dzień bezzadnie wobec tej trzeciej zagadki kryminalnej.

Groźne powstanie

przeciw Sowietaom

Prasa moskiewska donosi, że ostatnio na terenie Rosji wybuchły groźne powstania włascian przeciwko władzy Sowietaom.

W okręgu stalingradzkim został zabity komunista Korolew oraz ranny prezes „Cika” Wasilew.

Następnie w twerskim okręgu zmobilizowani włascianie zbrojnie wystąpili przeciwko korespondentowi i oddziałowi komunistycznemu, z którymi stoczyli walkę, w wyniku której zabitych zostało 5 komunistów, zaś 2 komunistów powieszono.

Dalej w Cystopolskim okręgu (republika tatarska) włascianie tatarzy przed wsiami ustawili karabiny maszynowe i nie dopuścili oddziałów karnych do wsi.

CASINO

Dziś po raz ostatni!

Przedziwne kłamstwo

Niny Pietrowny

W roli gl.:

Brigida Helm

Początek o g. 4 30 pp.

Eksploduje w mieszkaniu

zdarzać się mogą bardzo często

o ile nie będziemy ostrożni z eterem, benzolem i t. p.

Bardzo często czytamy w kronice wypadków codziennych o nieszczęśliwych wypadkach poparzenia czy nawet spalenia żywcem, których przyczyną były wybuchy, wynikiłe z powodu niezachowania środków ostrożności. Katastrof tych można było łatwo uniknąć, gdyby każdy wiedział, jakie jest źródło nieszczęścia.

Łatwopalne substancje, będące powodem takiego wybuchu, używane są w go gospodarstwie domowym np. do czyszczenia ubrania, zaprawiania podłóg itp. Są to głównie eter, benzyna, benzol i spirytus. Mają one tę własność, że doskonale rozpuszczają wszelkie plamy tłuszczu, nie niszcząc jednocześnie tkanin. Ich niebezpieczeństwo polega jednak na tem, że zapalają się przy bardzo niskiej temperaturze, a przy połączeniu z powietrzem w pokoju, przy nieznacznej tylko wyższej temperaturze, tworzą gazy o bardzo niskiej temperaturze, a przy połączeniu z powietrzem w pokoju, przy nieznacznej tylko wyższej temperaturze, tworzą gazy o bardzo znacznej sile wybuchowej. Jak niewiele trzeba eteru benzyny czy spirytusu, by wywołać wybuch, poucza nas następujące zestawienie. A więc wybuch następuje, jeśli w powietrzu danego pomieszczenia jest: oparów eteru — 2,9 do 7,5 procent; benzyny — 2,5 do 4,8 procent; benzolu — 2,7 do 6,3 procent; spirytusu — 4 do 13,6 procent.

Cyfrы te znaczą, że jeżeli do powietrza w kuchni np. dołączy się dwa i pół procent jego objętości gazów benzynowych i gdy zapalimy w tem pomieszczeniu zapalnik, wówczas nieodwrotnie nastąpi wybuch gazu, stanowiącego mieszaninę powietrza i oparów benzynowych.

Jak jednak dostają się do mieszkań ludzkich opary z benzyny? Wyobraźmy sobie, że właśnie oczyszczono ubranie i zapomniano zakorkować butelkę, którą w dodatku postawiono na oknie, skierowaną ku południowi. Słońce świeci, a pod wpływem jego ciepła wytwarzają się opary benzynowe, rozchodzące się po całym pokoju. Gdy po kilku godzinach stopień nasycenia powietrza temi oparami wyniesie więcej, aniżeli dwa i pół procent, i gdy, nie wiedząc o tem, zapalimy, wszedłszy do pokoju zapalnik — wówczas wybuch jest nieunikniony.

Mogą być zresztą inne przyczyny katastrofy. Często bardzo stawiamy butelkę ze spirytusem czy benzolem na płycie kuchennej, zdala od ogniska. Jednak w czasie gotowania (zwłaszcza przy stosowaniu drzewa) cała płyta bardzo się rozgrzewa, a wraz z nią rozgrzewa się też i butelka. Spirytus czy benzol, parując wskutek czego korek zostaje wysadzony gazy zaś rozchodzą się po całej kuchni. Jeśli wówczas ktoś wejdzie do kuchni np. ze świecą, następuje wybuch, gdy tylko

powietrze zawiera ponad 4 procent gazów spirytusu czy benzolu.

W podobny sposób wywoływane bywają wybuchy z nafty czy innych substancji palnych. To też każdy z nas pamiętać powinien rzecz tak prostą, jaką jest fakt, że bardzo drobna nawet ilość takich gazów wraz z powietrzem tworzy niebezpieczną substancję wybuchową. Dla tego na każdej butelce, zawierającej te niebezpieczne płyny, winien być napis, przestrzegający o przechowywaniu ich w chłodzie i w zakorkowanej butelce. Ilu nieszczęśliwych i kalek w na całe życie udało by się uniknąć, gdybyśmy o tem pamiętali.

Oczywiście, tego wszystkiego bardzo łatwo można było uniknąć, gdybyśmy niebezpiecznych płynów bądź nie używali wcale, bądź też stosowali je tylko przy otwartych oknach.

Dr. med.

J. POLAK

Choroby wewnętrzne i alergiczne
(astma, pokrzywka, artretyzm, reumatyzm)

ul. 6-go Sierpnia 22
fr. I piętro,
tel. 64-21 przyjmuje od 9-12 i od 8-9 w

— Jak to wypada, aby taki smarkacz palił cygara?...
— Bo przyrzekłem mojej mamusi, że nie będę już więcej palił papierosów...

— Dostaliśmy nowe, takie śliczne bobo... To napewno dziewczynka...
— Skąd wiesz?...
— Bo je codziennie pudrują...

Zemsta pasierbicy

Podpaliła mieszkanie znenawidzonej macochy

Łódź, 10 października.

17 lat miała Zofia Garnarkówna, gdy okradła swą macochę. Macocha domyśliwszy się, że dziewczyna była sprawczynią kradzieży, oddała ją w ręce policji. Garnarkówna stanęła przed sądem dla nieletnich. Skazano ją na 3 miesiące aresztu.

Gdy odsiedziała karę, powróciła do macochy. Obiecała jej skrucę, lecz w głębi duszy zaprzysięgła zemstę i tylko czyhała na odpowiednią chwilę, by wykonać swe zamiary.

Pewnego wieczoru dziewczyna została sama w mieszkaniu. Macocha powiedziała jej, że późno powróci.

Wówczas to Garnarkówna podpaliła łóżko. Buchnęły płomienie. Ogień rozszerzał się bardzo szybko i wkrótce objął całe mieszkanie.

Garnarkówna wybiegła na ulicę. Nareszcie wykonała swój plan!

Tymczasem lokatorzy domu, którzy spostrzegli pożar, wezwali straż ogiową. Ogień szybko ugaszono.

Nikt z lokatorów nie poniósł poważniejszych strat.

Wdrożono dochodzenie, które ustaliło, iż pożar powstał wskutek podpalenia. Ujawniono również sprawczynię.

Garnarkówna nie przyznała się do winy, lecz wobec dostatecznych dowodów została osadzona w więzieniu.

W dniu wczorajszym stanęła ona przed sądem okręgowym, który sprawę tę rozważał pod przewodnictwem sędziego Kozłowskiego, w asyście sędziów Wileckiego i Mauera.

Garnarkówna na sprawie nie przyznała się do winy.

— Zapalałam papierosa i rzuciłam na podłogę zapalke. Gdy spostrzegłam ogień, uciekłam.

— Czy oskarżona pali papierosy? — spytał ją sędzia.

— Tak. Już od kilku lat.

Sąd po zbadaniu świadków, wysłuchaniu przemówień prokuratora Mandekiego i obrońcy skazał Garnarkównę na 3 lata więzienia.

„To moja teściowa!..

Nieprzyjemny epilog czulej randki

w warszawskim hoteliku

Warszawski „Dobry Wieczór” donosi:

Panna A. R., córka przemysłowca z m. Łodzi, przyjeżdżała w ciągu ubiegłego karnawału kilkakrotnie do Warszawy. Chodziła na bale, bawiła się na wieczorkach u znajomych, słowem używała w pełni życia stolicy.

Pewnego razu panna A. poznała sympatycznego młodzieńca, pana Władysława J. Podobał się jej, a ona jemu, pan Władysław przyjeżdżał nawet do Łodzi, stęskniony za swą ukochaną.

Wreszcie oświadczył się i został przyjęty zarówno przez pannę, jak i przez papę; mamę zaś, która od dłuższego czasu przebywała zagranicą, zawiadomiono o zaręczynach córki listownie.

Wkrótce nadszedł od pani Reginy (tak zwie się mama) list z matczynym błogosławieństwem i zapowiedzią powrotu z Paryża przed ślubem córki.

Szczęśliwy narzeczony coraz częściej jeździł pomiędzy Warszawą a Łodzią, załatwiając ostatnie formalności przed ślubem.

Wprawdzie tylko niecałe trzy godziny jedzie się do polskiego Manchesteru pociągami, ale i to jest dużo, jeśli się podróżuje samemu, bez towarzystwa.

Nie dziwimy się tedy wcale, że zobaczywszy w przedziale jakąś elegancką damę w wieku balzakowskim, lecz jeszcze interesującą, pan Władysław rozpoczął z nią niewinny flirt — dla zabicia czasu.

Znajomość nie trwała dłużej, niż kilka godzin, kiedy oboje znaleźli się po wspólnie spożytej kolacji, w jednym z hotelików warszawskich na Marszałkowskiej w pobliżu dworca Głównego.

Prostu — żeby jakoś spędzić tę jedną noc na warszawskim bruku, który interesującej towarzysze pana Władysława wydawał się zupełnie obcym po powrocie z zagranicy.

Ona wiedziała o nim tyle tylko, że jest czarującym chłopakiem i ma na imię Władzio, on zaś o niej, że nazywa się Renia i jest wprost zachwycająca z tym swoim temperamentem dojrzałej i doświadczonej kobiety. A pozbawiony wiedział, że... za dwa dni ma się odbyć jego ślub z panną Agnieszka.

Raz czy dwa razy w ciągu roku odbywają się rewizje w podręcznych hotelikach, prowadzone przez policję obyczajową i trzeba mieć pecha prawdziwego, żeby właśnie tej nocy znajdować się w małym pokoiku w czułym tete - a tete...

Spazmy, ukrywanie zarumienionej twarzyczki w poduszce i t. p., a pozbawiony przykre formalności, jak np. legitymowa nie się.

Nazywam się Regina R., mężatka — mówiła łkając głośno nieszczęśliwa kobieta, której okrutny los zatruł chwilę szczęścia — mieszkam w Łodzi.

Pan Władysław, usłyszawszy tę spo-

wiedź, zdębiał...

— Retyl! — wykrzyknął wreszcie. — To moja teściowa!... i znowu zaniemógł na dłuższą chwilę.

Pani Regina wróciła dziś zrana do Łodzi. Jeszcze na dworcu zalewała się łzami.

Finał rozegra się prawdopodobnie w rodzinnym mieście panny A.

Na manowcach życia

Kolega namówił młodego gońca do złego czynu

Łódź, 10 października.

19-letni Jan Skrzypczak, gонец jednej z firm łódzkich, uległ zgubnym wpływom starszego od siebie o siedem lat kolegi, Michała Kroczyńskiego. Kroczyński już oddawna namawiał gońca by zdefraudował pieniądze i uciekł z nim do Gdańska.

— Zobaczysz, Janku — mówił mu — już ja tobą pokieruję. Pewien mój znajomy nauczył mnie wygrywać w ruletkę. Bądź pewny, że zrobimy majątek.

Skrzypczak skradł więc w biurze około 1000 złotych i udał się do Kroczyńskiego, oddając mu z całym zaufaniem pieniądze. Nazajutrz już mieli wyjechać.

Kroczyński namyślił się jednak. W ostatniej chwili oświadczył koledze:

— Jesteś głupi frajer! Teraz, gdy mam twoje pieniądze, to mi już nie jesteś potrzebny. Gdy piśniesz słówko, za-

wiadomię policję, że popełniłeś defraudację.

Skrzypczak tak się przejął postępkami kolegi, że z rozpaczą targnął się na życie, wypijając większą dawkę jodyny.

Uratowano go. W czasie dochodzenia policyjnego przyznał się on do defraudacji i opowiedział o przywłaszczeniu 1000 zł. dokonaniem przez Kroczyńskiego. Jak się okazało K. w międzyczasie już uciekł z Łodzi.

Policja zdolała go jednak odszukać. Kroczyński został osadzony w areszcie i wczoraj stanął przed sądem.

Na sprawie nie przyznał się do winy. Sąd oparł się jednak na zeznaniach Skrzypczaka, który również niedługo stanie przed sądem, i skazał K. na 6 miesięcy więzienia.

Wieczór grozy

Napad na dwoje dziewcząt w ciemnym lesie

Łódź, 10 października.

Działo się to późnym wieczorem. 15 letnia Janina G. i 20-letnia Marianna W. powracały lasem do domu. Mieszkały one pod Brzezinią. W chwili, gdy dziewczyny znajdowały się już w pobliżu rodzinnej wioski z ciemności wyłoniły się sylwetki dwóch mężczyzn. Jeden z nich był wojskowym w randze kaprała, drugi zaś cywilem. Dziewczęta widząc nieznajomych przyspieszyły kroku.

— Stać! — zawołał wówczas jeden z mężczyzn — my chcemy z wami pogadać.

Dziewczęta zatrzymały się. Wówczas wojskowy zwrócił się do nich z nie dwuznacznymi propozycjami.

Janinka i Marianna wybuchnęły płaczem.

— Nie płaczcie i nie krzyczcie. — rzekł wówczas ów wojskowy, wydobywając z kieszeni rewolwer — bo was zastrzelę.

Dziewczęta w obliczu łuf rewolwerowych stały się uległe zwyrodniałym na-

pastnikom, którzy po kilkunastu minutach skryli się w gęstwinie leśnej. Po ich ucieczce nadbiegł jakiś wieśniak. Słyszcząc krzyki nieszczęśliwych dziewcząt, które wskazały mu w którą stronę zbiegli napastnicy, puścił się za nimi w pościg, lecz już nie zdolał ich ująć. Udał się więc sam na posterunek policyjny, gdzie złożył odpowiedni meldunek. Policja wszczęła natychmiast dochodzenie. Przytrzymano kaprała Jana Billa i 20-letniego Witolda Berdera. W czasie konfrontacji dziewczyny twierdziły, iż obaj mężczyźni byli owymi napastnikami, jednakże żaden z nich nie przyznał się do winy.

W dniu wczorajszym Berder znalazł się przed sądem okręgowym. Sprawę rozważano przy drzwiach zamkniętych. Sąd uniewinnił oskarżonego z braku dowodów.

Kapral Bill ma stanąć przed sądem wojskowym. Sprawa ta odbędzie się już w najbliższym czasie.

On kochał

a ona za to — garnkiem w głowę

Łódź, 10 października.

43-letnia Helena Świątkowa (Stefana 16) robotnica fabryki Kestenberga, przed dwoma laty została wdową. W tym czasie zwrócił się do niej kuzyn, 37-letni Józef Czekalski, prosząc ją, by mu pozwoliła u siebie zamieszkać. Czekalski był bez pracy i bez dachu nad głową, więc mu nie mogła odmówić. Minęło kilka miesięcy. Cz. zainstalował się na dobre u wdowy i żył z nią w najlepszej zgodzie. Świątkowa nie miała nic przeciwko temu, by u niej w dalszym ciągu pozostał, gdyby kuzyn nie zanudzał jej ciągłymi wyznaniem miłosnymi.

— Czego ci się to zachciewa? — mówiła mu nieraz. — Jestem starsza od ciebie o 6 lat i dawno mi już amory nie leżą w głowie.

— Nieprawda — odpowiadał zasmucony Czekalski. Ja ci się widocznie nie podobam, bo na innych mężczyzn zupełnie inaczej spoglądasz.

Czekalski bez żadnego powodu był o nią wprost chorobliwie zazdrośny. Ciągłe robił jej wymówki, urządził w mieszkaniu piekielne awantury, które wdowę zupełnie wyprowadzały z równowagi.

Wczoraj urządził jej przykrą scenę na ulicy. Gdy powracała z fabryki w towarzystwie jakiejś robotnicy podszedł do niej i zażądał, by natychmiast pożegnała znajomą i z nim razem udała się do domu.

Świątkowa, nie chcąc doprowadzić do awantury na ulicy, rozstała się z koleżanką.

Gdy znalazła się w domu z zazdrośnym kuzynem, rozprawiła się z nim bardzo ostro. Gdy Czekalski począł jej znów mówić o swych uczuciach, chwyciła garnek i cisnęła nim w głowę zakonanemu krewniakowi.

Czekalski doznał ciężkich obrażeń cieleśnych.

Wezwano doń pogotowie, które mu udzieliło pomocy lekarskiej.

ODEON
PRZEJAZD 2

Dziś premiera!

Skrząca się perłami
niepospolitego
humoru
komedia p. t.

„Wynajęta żona”

Film z życia złotej młodzieży. — W roli głównej CARMEN BONI I LYA CHRISTI.

Nadprogram Farsa

Nadprogram Farsa

WODEWIL
GŁÓWNA 1.

Najnowsza produkcja
1929 — 30 r. !!!
ZIELONA 2.

EDDIE POLO

w sensacyjno — salonowym filmie p. t.

NASZYJNIK RAMONY

Wyświetlają jednocześnie Kino Teatry Wodewil — Corso

Kto z nich szczęśliwszy

Tego rodzaju historie rozgrywa się najczęściej w nocnych lokalach między trzema osobami i zawsze prawie te trzy osoby noszą następujące imiona: Ljana, Henryk i Tadek.

Zazwyczaj Tadek jest młodzieńcem subtelny, melancholijny, a tacy mężczyźni nie mają dziś powodzenia wśród kobiet. Henryk jest zazwyczaj jego przeciwnieństwem i cieszy się nadmiernym powodzeniem wśród kobiet. Poza tym najczęściej bywa tak, że obydwaj kochają się w Ljanie. Tak też właśnie było w naszej historii.

Tadek niemal przez całą godzinę ściszał i całował piękną dłoń Ljany, poczem opuścił na chwilę lokal.

— O umartwych należy mówić dobrze, o nieobecnym mówić nie wolno... — rzekł Armand. — Dlatego milczę.

— Wiem, że jest pan taktowny... — odparła Ljana ze słodkim uśmiechem.

— Czy wolno mi wobec tego mówić?

— Proszę o to...

— Czy nie uważa pani, że jego czułość są nudne, a postać jego jest śmieszna?...

— Nie...

— Włec kocha go pani?

— Też nie.

— Pozwala mi pani jednak pieszczć swą śliczną rączkę, gładzi pani jego włosy, i obdarza go tak czułym spojrzeniem!...

— No, i?...

— Nie rozumiem tego...

— Włec pozwól pan, że to panu wytłumaczę.

Widzi pan, mam wrażenie, że Tadek jest nieszczęśliwym człowiekiem, gdyż nigdy nie znalazł prawdziwej miłości. Wątpię, czy podoba się jakiegokolwiek kobiecie. Nie widzę w nim nic śmiesznego. Przeciwnie. Współczuję z nim. Jeżeli więc ma przyjemność z całowaniem mej ręki, nie mogę mu tej przyjemności odmówić... Chcę być dobra dla nieszczęśliwych ludzi.

Henryk zarumieniał się mocno.

— Ljano! A jeśli pani powiem teraz, że jestem tak samo nieszczęśliwy jak on, że również nie mam powodzenia, że nikt mnie nie kocha — czy odnieśli się pani do mnie tak samo?...

— Nigdy, panie Henryku! — odparła Ljana kategorycznie.

Henryk zdziwił się ogromnie:

— Dlaczego?...

— Bo... pani mi się podoba! — odparła Ljana nachylając ku niemu różowe usteczka i przygnione oczy...

Hallo! Tu radio!..

10.15 — Transmisja z Wilna uroczystości z okazji 350-lecia Uniwersytetu Stefana Batorego. a) 10.00 Uroczyste Nabożeństwo w Katedrze Wileńskiej, celebrowane przez J. E. ks kardynała Hlonda, b) 12.00 — Akademia jubileuszowa. 15.00 — Komunikat gospodarczy. 15.20 — Odczyt z działy „Wojskowość”. 15.45 — Komunikat LOPP. 16.15 — Koncert z płyt gramofonowych. 17.15 — „Wśród książek” — przegląd najnowszych wydawnictw omówi prof. H. Mościcki. 17.45 — Koncert kameralny Wykonawcy: Prof. Aleksander Junowicz — flet, dyr. Józef Ozimiński — skrzypce, Jan Przybojewski — wiolonczela i prof. Ludwik Urstein — fortepian. 18.45 — Rozmaitości, oraz komunikat Tow. Zachęty do Hodowli Koni w Polsce. 19.25 — Muzyka z płyt gramofonowych. Utwory Ketelboya. 19.58 — Sygnał czasu 20.00 — Wiadomości bieżące. 20.15 — Wacław Grubiński: „Skotopaski dyplomatyczny”. 20.30 — Koncert wieczorny. Wykonawcy: Orkiestra P. R. pod dyr. Józefa Ozimińskiego i Rosa Spier — harfa. 21.30 — Słuchowisko z Wilna. 22.15 — Komunikat: meteorologiczny, policyjny i sportowy. 22.05 — „Z dymkiem papierosa” — p. Zygmunt Kawecki. 22.35 — Komunikaty PAT. 23.00 — Muzyka taneczna z „Oazy”.

Karnecik teatralny

TEATR MIEJSKI.

Dziś, w czwartek po raz drugi krótkowidła W. Rapackiego (syna) W CZEPKU URODZONY, która cieszyła się rekordowym powodzeniem w Warszawie. Reżyseruje: K. Tatarkiewicz. Nowe dekoracje: Z. Poduszko.

TEATR KAMERALNY.

Mieczysław Frenkiel, który wobec olbrzymiego powodzenia świetnie wystawionych „GRUBYCH RYB” przedłużył swój pobyt, wystąpi dziś po raz bezwzględnie ostatni.

TEATR POPULARNY.

Dziś w czwartek i piątek ostatnie przedstawienia wybornej i wesołej komedii Montgomego „CAŁY DZIEŃ BEZ KLAMSTWA”.

Wojna chińsko-rosyjska

Na granicy chińsko-rosyjskiej znów jest niespokojnie. Sytuacja zaostrzyła się tak dalece, że w wielu miejscach doszło do zbrojnych starć. — Na zdjęciu: transport rannych rosyjan.

Kradzieże kolejowe

wywołują od pewnego czasu wielkie niezadowolenie wśród pasażerów

Władze zapowiadają ostrą walkę z bandytami kolejowymi

Łódź, 10 października.

Ostatnio coraz częściej słyszy się w całym kraju skargi na niebывалые rozwydrzenie bandytów kolejowych.

Pasażer i jego bagaż wydani są na łup pierwszego lepszego opryska, który zechce dokonać zamachu na cudzą własność. Podobnie i wagony towarowe wiozące towar dla kupców, stają się obiektem napadów abndyckich na mniejszych stacjach. Wedle wyników dochodzeń władz kolejowych kradzieże na kolejach dadzą się kwalifikować następująco:

Najczęściej zdarzają się kradzieże pasażerskie,

dokonywane w pociągach pospiesznych i osobowych — przez międzynarodowe szajki oraz miejscowych złodziei kolejowych. Złodzieje posługują się przytem różnymi środkami, wśród których

gazy usypiające

odgrywają najgłówniejszą rolę. Jedyną obroną, przed tego rodzaju kradzieżami jest ostrożność w zawieraniu znajomości z nieznanymi pasażerami, oraz czuwanie przez cały czas odbywania podróży.

Nie rzadziej zdarzają się kradzieże bagażowe,

dokonywane w brankardach pociągów pospiesznych i osobowych. Złodzieje rozpruwają opakowania, poczem wybierają towar z beł, wykradając paczki z tytoniem ze skrzyń i t. d.

Władze kolejowe są zasypane licznymi zażaleniami.

Stwierdzono przytem, że kradzieże zdarzają się notorycznie na pewnych szlakach i przy pewnych pociągach.

Do nie mniej częstych wypadków należą

kradzieże magazynowe

dokonywane przeważnie przez złodziei, grasujących na stacjach towarowych. Złodzieje wynajmują ze skrzyń deszczulki i wyciągają towar, uszkadzają worki, a w nocy dokonywują nieraz masowych kradzieży, zabierając na wózkach pełne skrzynie i worki. Oczywiście, że z tego tytułu władze kolejowe ponoszą olbrzymie straty. Sumy wypłacanych odszkodowań dochodzą bowiem do niebывалей wysokości. Zdarza się czasem, że ofiarą złodziei pada

drogocenny towar.

Niewątpliwie jedną z przyczyn tego stanu rzeczy jest fakt, że na wielu liniach kolejowych nocni wartownicy składają się przeważnie z ludzi starych, bliskich emerytury, a więc mało energicznych, a czasem poprostu inwalidów. Nie ulega wątpliwości, że na pewnych liniach kolejowych grasują stale dobrze zorganizowane bandy złodziejskie, które znają już miejscowe warunki i zawsze potrafią wyjść cało z opresji. Jak się dowiadujemy władze kolejowe zamierzają w najbliższym czasie wydać specjalne zarządzenia, mające na celu

zaostrzenie walki z kradzieżami kolejowymi.

Pożeracz szcurków

został pokąsany przez żywy „przysmak”

Z Warszawy donoszą:

Bodaj czy nie największa atrakcja Luna Parku na Pradze jest teatr okropności.

Mrowie przechodzi na samo wspomnienie przebojów, jakie tam co wieczór pokazują.

Naprzykład taki pan Adam Juracz. Zdawałoby się, człek zwykły, tyle tylko że go ubrano w granatowy mundur węgierski z szamerunkami koloru jajecznic. Tymczasem jest to fenomen, jakiego świat nie widział.

Juracz pożera żywcem karaluchy, myszy, żaby, ropuchy i jaszczurki. A gdy ma dobry apetyt, to polknie i szczeniaka. Oczywiście nie odrazu. Na żądanie

P. T. publiczności, zacznie od tba lub ogona, zjem, popije butelką piwa i mówi z uśmiechem:

— Proszę państwa, może kto pójdzie w me ślady. To wcale nie takie złe, jak się zdaje.

Dotychczas panu Juraszowi udawały się wszystkie popisy. Nawet przybyło mu 2 kilo od czasu, jak ukazuje się w Warszawie. Ale ostatni występ zakończył się katastroficznie.

Pożeracz trafił na szczura wyjątkowo silnego. Widocznie zwierzę nie miało ochoty spocząć w ludzkim żołądku, bo wtem wyrwał się.

ugryzł pogromcę w ucho i śmignął między publiczność.

Co się tam działo! Niewiasty powska kiwały na lawki, dwie czy trzy zaczęły spazmować, inne piszczały jak fujarki. W zamieszaniu, omal nie rozwalono teatru okropności. Jeden z widzów, p. Benjamin Alter (Franciszkańska 34), wybiegł na ogród krzycząc:

— Pali się! Pali się!

Chwilową panikę szybko opanowała dyrekcja. Ostatecznie widzowie zrozumieli, iż nie stało się żadne nieszczęście.

W czepku urodzony

Krotochwila w 3 aktach

W. Rapackiego

Premjera w Teatrze Miejskim

Franio Łacki, chórzysta opery, pewnego razu zastępuje chorego tenora. W teatrze wybucha skandal, gdyż Łacki nie ma głosu. Następnego dnia prasa zamieszcza o występie druzgocące sprawozdania. Nie przeszkadza to zupełnie wielkiemu impresario Langiewiczowi zaangażować Frania i pokazać go na największych scenach Europy i Ameryki. Kiedy po dwu latach Łacki wraca na trzy występy do Warszawy, publiczność rozrywa bilety. Rodzina Frania, obecnie signor Franchini, która dawniej kpila sobie z jego „talentu” i nazywała go słusnie idjotą, nagle pała doń miłością i nabiera na pieniądze. Ale Franio jest mądry: wypędza braci i tylko zgadza się matce dać 20,000 złotych na mieszkanie, bo rodzina nie może wszak mieszkać w dwu pokojach... Poza tem Franio żeni się ze swą byłą kompaniorką, panną Zosią, która pożyczyla mu 1000 złotych na pierwszy wyjazd zagranicę, bardzo go kocha i raz tylko jeden oszukała go, mówiąc, że chce się z nią żenić Langiewicz.

Nie wiadomo poco Teatr Miejski wystawił to głupie, brzydkie i bezsensowne sztuczdyło. Aż przykro się robi, że tyle bzdur można zmieścić w trzech sklepionych z trudem aktach. W pierwszym akcie zdaje się widzieli, że przynajmniej matka Frania będzie coś warta, ale w trzecim okazuje się, że i to podła baba. I gdyby przynajmniej w całej „krotochwili” był jeden dobry „kawał” lub jedna wesoła doprawdy sytuacja...

Dawno już deski teatralne w Łodzi nie widziały takiego kryminału.

Grano sztuczdyło dobrze. Kapitałne epizody czystej wody dał Znicz, jako reporter Migacz, a doskonale grał impresaria Langiewica — Winawer. Krotkie, Dąbrowska, Niemirzanka, Krzywicka, Łapińska, wyszli obronną ręką.

Zast.

Film to nie opera

Sławni śpiewacy ponoszą fiasco na ekranie

Wiadomo, że film dźwiękowy stawia artystom zwiększone wymagania, żądając od nich nietylko dobrej gry ale również: — zalet głosowych.

Skojarzenie tych dwu warunków jest bardzo trudne. Doświadczyli to na sobie ostatnio tacy wielcy artyści jak Gigli, jeden z najsłynniejszych obecnie śpiewaków, oraz niemniej sławny Marinetti.

Obaj artyści — jak się o kazalo — nie mają najmniejszego pojęcia o wymogach gry ekranowej.

Głosy ich w nagrywanych przez nich ostatnich licznych jednoaktówkach, dawanych nad program w kinach amerykańskich, brzmią wprawdzie niezgorzej, ale — ruchy i mimika są tak dalece nie kinowe, że wprost... nie nadają się do oceny krytycznej...

Mają oni operowa manierv gry, która w filmie wywołuje wrażenie wręcz fatalne... To też, widząc ich na ekranie, publiczność śmieje się w najpoważniejszych momentach...

Dyżury aptek.

Dziś w nocy dyżurują apteki: M. Lipca (Piotrkowska 193), E. Millera (Piotrkowska 46), W. Groszkowskiego (Konstantynowska 15) Perelman (Cegielniana 64), H. Niewiarowskiego (Aleksandrowska 57), S. Janielewicz (Stary Rynek 9).

p. Jan Glodowski

b. pracownik f. Bittner, Piotrkowska 164

pracuje obecnie

W ZAKŁADZIE FRYZJERSKIM

A. SZNAJDER

Piotrkowska 76

Tel. 29-33

Lekarz-dentysta

Fanny Harowicz

Cegielniana 25, 1 p. fr.

Ordynuje w godz. 9—1.

**Dziś i dni
następnych!**

Wspaniała ilustracja muzyczna
wielkiej orkiestry symfonicznej
pod dyr. A. Czudnowskiego

MARKIZ D'EON „RYCERZ M-me D'AMOUR”

Wielkie arcydzieło filmowe z czasów panowania słynnej kochanki Ludwika XV oraz krwawych rządów w Rosji szaleńca na tronie, PIOTRA III

W rolach głównych:

Liana Haid jako Markiz D'Eon **Hr Agnes Esterhazy** jako M-me D'Amour **Fritz Kortner** jako Car Piotr III.

Początek przedst. o godz. 4-ej po poł. w soboty i niedzielę o godz. 12-ej w poł., ostatniego o godz. 10-ej wiecz.
Ceny miejsc popularne, na pierwszy seans od 1 zł, w sob. i niedz. od 12-ej do 3-ej po poł. wszystkie miejsca po 1 zł.

Piękne rączki to największy atut pięknej pani Co radzi nadobnym paniom Joan Crawford

Tak mówi wielka artystka filmowa **Joan Crawford**, gwiazda wytwórni Metro Goldwyn-Mayer. We wszystkich obrazach tej znakomitej aktorki, czy to będzie film „Nasze rozstrzelane córki” czy „Sen o miłości”, czy też „Walka o Marję Różę”, piękne ręce Joan Crawford zawsze są w sposób wymowny i szczerze artystyczny pokazane na ekranie. Wymowa rąk jest przede wszystkim ważna dla gwiazdy filmowej, operującej jedynie gestem i mimiką. Aktorka ma okazję do popisania się na ekranie piękną linią i harmonią ruchów rąk. Ponieważ jednak doprowadzenie rąk do nieskazitelnej piękności i odpowiedniego ich pielęgnowanie jest troską również każdej pięknej pani, przeto nie od rzeczy będzie przytoczyć tu rady pięknej Joan, dotyczące specjalnych zabiegów i pielęgnacji.

W jaki sposób panna Crawford utrzymuje swoje ręce w takiej doskonałości? Przez poświęcenie kilku minut każdego dnia odpowiednim zabiegom. „Główną rzeczą jest regularne wykonywanie masażu” — mówi Joan Crawford. „Wcieranie na noc dobrego kremu jest rzeczą konieczną. Następny zabieg, delikatny masaż, nadaje ręką pożądaną miękkość i giętkość, wcieranie zaś kremu między palcami również znacznie przyczynia się do udelikacenia skóry. Trzeba zawsze pamiętać o tym, że pierwsze oznaki wieku ukazują się właśnie na rękach. Konieczny jest codzienny manicure, który należy wykonywać odpowiednimi instrumentami, przyczem zważyć

się winno, aby skórka na paznokciach była wycinana tylko wtedy, gdy jest zaosłonięta i stwardniała. Nie należy do dobrego tonu zbyt lakierowanie paznokci, jak również przesadne i zbyt głębokie wycinanie skórek.

Niezwykle ważną rzeczą — radzi w dalszym ciągu Joan Crawford — jest specjalny system gimnastyki palców, który dodaje im gracji, rozwija i nadaje piękny kształt zbyt krótkim palcom i zaokrągla kanciaste. Ćwiczenia te należy wykonywać zawsze przed lustrem, a w ten sposób łatwo jest się przekonać o postępach i o efekcie podczas gestykulacji, co czyni je bardziej pociągającymi.

W jaki sposób panna Crawford utrzymuje swoje ręce w takiej doskonałości? Przez poświęcenie kilku minut każdego dnia odpowiednim zabiegom.

W jaki sposób panna Crawford utrzymuje swoje ręce w takiej doskonałości? Przez poświęcenie kilku minut każdego dnia odpowiednim zabiegom.

Pamiętnik konającego pisanym ołówkiem i łzami

Jak co roku, tak i tego lata, góry, a szczególnie Alpy, pochłonięły szereg żyć ludzkich. Najbardziej wzruszającą tragedią była śmierć w Alpach tyrolskich niejakiego Hansa Lutz, studenta politechniki w Innsbrucku.

Hans Lutz wybrał się sam na wycieczkę w góry i nie powrócił. Po długich poszukiwaniach znaleziono jego ciało pokryte ranami i zesztywniałe od mrozu.

Lutz najwidoczniej do ostatniej chwili zachował przytomność, bo w zmarzniętych na kość rękach tkwił jeszcze pamiętnik, w którym wpisywał swe wrażenia aż do chwili śmierci.

Z tego pamiętnika dowiedziano się, że po wejściu na szczyt Grosslöffler,

kiedy powracał nadół, noga mu się poślizgnęła i spadł do przepaści lodowej, głębokiej na 60 metrów.

Stało się to w niedzielę o godzinie 6 po południu. Potłuczenia były tak ciężkie, że Lutz nie mógł się ruszyć, pomimo to spokojnie prowadził dalej swój pamiętnik, leżąc na brzegu rozpadliny lodowej i utrwalając swe ostatnie wrażenia.

Lutz zatem stwierdził, że nie czuł żadnego bólu, ale był przekonany, że zamrze na śmierć, zanim ranek nadejdzie. Potem opisywał burzę z piorunami, która rozszalała się nad lodowcem, a w końcu zwrócił się ze słowami pożegnania do rodziców.

— Kochana matko i ojczy — pisał — przebaczone mi moje szaleństwo, żem się wybrał na wywiedznię i że wam sprawię takie zmartwienie moją śmiercią...

Na kartce pod temi słowami było kilka perełek lodu. Widocznie w tej ostatniej chwili na myśl o rodzicach z oczu konającego, pomimo całego hartu jego duszy, spłynęło parę łez...

Harry Liedtke

w przepięknej komedii p. t.

Księżniczka Cyrkówka

Księżniczka Olga

najbliższy program w Łodzi

Klisze

do REKLAM GAZETOWYCH
CENNIKÓW PROSPEKTÓW
zdjęcia fotograficzne
dla celów Reprodukcyjnych
RYUNKI PROJEKTY REKLAMOWE
WYDAWNICZE WYKONYWA

R. DORKENHAGEN
Tel. 11-72
100

Ostatnie dwa dni! ANNA MAY WONG

w arcydziele sztuki realizatorskiej Ryszarda Eichberga

Kto kocha wielką, prawdziwą sztukę musi ten film zobaczyć.

Początek seansów o godz. 4.30 po poł. w sob., niedz. i święta od godz. 12-ej. Ceny wszystkich miejsc oprócz łóż. w niedz., sob. i święta od godz. 12—3 1 zł. Orkiestra pod dyr. R. Kantora.

Klejon! sezonu największa tragiczna ekranu

Motyl Brukowy

Stefan Burski.

Czerwony testament

Sensacyjny romans z życia współczesnej Łodzi.

ROZDZIAŁ XIV.

Bach kontra Kilim.

Pewnego dnia Trzeciak z polecenia Bacha miał przystąpić do kontroli i naprawy niektórych części tajemniczej instalacji. Nocny incydent, podczas którego Kąkolewski omal nie postradał życia, czy też inna jakaś przyczyna spowodowała, że instalacja poczęła szwankować.

— Musiało nastąpić krótkie spieście — powiedział Bach do Trzeciaka, który pełne pogardy i ironii spojrzenie rzucił w stronę Bacha, spojrzenie, jakim fachowiec odpowiada na mniej lub więcej rozsądne przypuszczenie laika.

— Już ja to zbadam — odparł Trzeciak tonem wyższości.

— Ale niech no pan dobrze zreperuje. — Jak się dobrze zapłaci, to się i dobrze zreperuje — odpowiedział Trzeciak.

— Jakto zapłaci? — zdziwił się Bach — przecież myśmy już rachunki uregulowali? Naprawy należa do pana.

— Zdaje się panu — odpowiedział hardo Trzeciak. — Ja darmo nie myślę robić.

— Czy nie przypomina pan sobie naszej umowy?

— Nie! — stanowczo zaprzeczył Trzeciak. — Płacisz pan, czy nie? Ja mam czas ściśle obliczony, nie rób pan ze mnie wariata!

— To jest szantaż!! — wrzasnął wściekły Bach.

— Komu pan będziesz od szantażystów wymyślał?

— Przepraszam, nie będziemy się kłócić, niech pan zacznie tylko robotę — skapitulował Bach.

Trzeciak wdział na siebie robotnicze ubranie i przystąpił do pracy. Przeszło pół godziny wędrował po drabinie tam i z powrotem, szukając miejsca uszkodzenia. Pukał, stukał, włączał, to wyłączał prąd, lecz wciąż jeszcze nie mógł dojść do sedna rzeczy.

— Puśćcie mnie do pokoju Rollego — zażądał Trzeciak od Bacha.

— Czy to konieczne? — spytał Bach.

— Mnie nie zależy na robocie, mogę ją puścić kantem — odpowiedział Trzeciak.

— Już otwieram, już otwieram — po-

śpieszył się Bach w obawie, że montrowi znudzą się jego ceregiele.

Trzeciak wszedł do pokoju i stanął zdumiony.

Na łóżku, kiwającym się krzeselku siedział Rolle podobny do szkieletu. Sie dział nieruchomo, wpatrzony w jakiś punkt na ścianie. Robił wrażenie pomyłonego. Żółta cera jego uwydatniała się na ciemnym tle tapety.

— Dzień dobry panie Rolle — powiedział Trzeciak.

Rolle nerwowo odwrócił głowę, lecz nic nie odpowiedział.

Po chwili powstał, powoli przeszedł do sofki i położył się.

Trzeciak przystąpił do roboty. Bach zaś, obawiając się jakichś incydentów, wycofał się szybko, zamykając drzwi za sobą.

Trzeciak pogwizdywał jakąś arie ze „Straszego Dworu”.

— Gra pan na jakimś instrumencie?

— spytał muzyczny Rolle, który od niego tęsknił już za dźwięcznym głosem. Trzeciak odwrócił się w stronę Rollego.

— Trochę gram na skrzypcach, ale ostatnio nie mam nawet na to czasu.

— Pan zdaje się ma słuch? — spytał znowu Rolle, siadając na sofce.

— Eh, nie warto o tem mówić.

Wtem Rolle szybko usiadł przy stole i na skrawku jakiegoś papieru napisał kilka słów, następnie szybko podszedł do drabiny, na której stał Trzeciak i podał mu kartkę.

— Nie czytaj pan teraz — szeptem rozkazał Rolle — później, później, jak będziesz poza tą spelunką.

Trzeciak skinął głową na znak, że rozumie o co chodzi Rollemu.

Tymczasem z przyległego pokoju do leciały nawet przez grube żelazne ściany odgłosy niezwykłej jakiejś awantury.

To Kilim walczył z Bachem.

— Łotrze jeden! — Chciałeś mi „forse” sprzątnąć z przed nosa! — krzyczał Bach. — Ale ja cię nauczę rozumu, ja ci pokażę co Bach jeszcze potrafi.

— Kicham na ciebie, rozumiesz, łobu zie! — odważnie mówił Kilim.

— Poczekaj, bratku, już my się porachujemy, gnaty ci poprzetrącam!

— Ty mnie? Głupi pajac, pilnuj lepiej swoich spraw u Libertowej, bo jak ten mecenas się dowie o swojej żonoczce, to ani się obejrzy i już w ulu będziesz siedział, aż zginejesz w kryminale! Cóż ty myślisz sobie? Patrzcie go, wielki hrabia. A za czyje to pieniądze ten cały interes, co ty, pięć groszy włożył do tego?

— Milcz, to moja w tem wszystkim była głowa — zawołał Bach.

— Kapuściana głowa, taka mądra głowa, a Libertę sprowadza tutaj! Dureń jestes, wiesz wreszcie co o tobie myślę.

— To szubrawiec! — zawołał Bach. Nie mógł zapanować nad sobą i puścił w Kilima popielniczkę. Kilim na szczęście schylił się zrezygnie i uniknął ciosu.

Po chwili poszły w ruch krzeselka, talerze, stołki i cały okropny biurkowy wrzask z suszka, lichtarzami i kałamarzem Zawrzała zacięta walka.

— Nareszcie skończ z tobą! — wołał Kilim, atakując Bacha zawięciem.

— Czekaj, alfonisie, już z mojej poręki pójdziesz do nory! — groził w odpowiedzi Bach.

(A. C. A.)

Wkrótce koszykarze walczyć będą o puchar „Expressu”

W najbliższym czasie rozpocznie się w Łodzi dalszy ciąg turnieju w piłkę koszykową o puchar Expressu, który jak wiadomo został na wiosnę przerwany z powodu mistrzostw okręgowych.

Turyści grają z Garbarnią

o godzinie 12-ej w południe

Jak się dowiadujemy spotkanie ligowe Turyści — Garbarnia wyznaczone na nadchodzącą niedzielę odbędzie się na skutek starań Turystów o godzinie 12 w południe, ponieważ na niedzielę wy-

pada święto żydowskie i publiczność żydowska nie mogłaby przybyć na zawody. Na przedmeczku odbędzie się spotkanie o wejście do klasy A między Prosną i Biegiem.

Sędziowie na niedzielę

już wyznaczeni

Niedzielnym spotkaniem Turyści — Garbarnia w Łodzi kierować będzie p. Niedzwirski ze Lwowa. Poza tym wyznaczeni zostali na niedzielę następujący sędziowie: Ł.K.S. — Pogoń, Baran, Wiśła — Legia, Nawrocki, Warta — Czarni, Hanke, Cracovia — I.F.C. Krukowski. O wejście do Ligi: Ł.T.S.G. — Marymont Moniak, Polonia — Legia Mallow Naprzód R.K.S. (Radom) Kowal, Ognisko — Cresovia Wróbel.

Pięciolecie Łódzkiego

motocyklizmu odbędzie się dnia 30 listopada

Chlubnie w dziejach Łódzkiego sportu zapisana sekcja motocyklowa stowarzyszenia sportowego „Union”, jedna z najliczniejszych i najwyżej postawionych w Polsce obchodzi w roku bieżącym uroczystość pięciolecia.

Jubileusz ten przypada na miesiąc listopad i jak się „Express Wieczorny” do wiadomości, uroczystości związane z tym jubileuszem odbędą się w dniu 30 listopada.

Komisja sportowa sekcji motocyklowej „Unionu” przystąpiła już do prac przygotowawczych do uroczystości jubileuszowej, na którą zostaną zaproszone wszystkie stowarzyszenia i sekcje motocyklowe kraju. Opracowane będzie również bardzo szczegółowe sprawozdanie z pięcioletniej działalności jubilat.

Jak się dalej dowiadujemy, w związku z uroczystością jubileuszową odbędą się również uroczystości rozdania nagród za tegoroczne wyczyny.

Sądząc z prac przygotowawczych jubileusz motorzystów „Unionu” wypadnie nad wyraz okazałe.

Marczewski wycofał się

Jeden z najlepszych polskich dziów piłkarskich łodzianin Artur Marczewski wycofał się z czynnego udziału w życiu portowym i nie prowadzi już więcej spotkań ligowych, ponieważ zaabsorbowany jest zbyt zajęciami zawodowymi.

Polski bokser

Ran wyjechał do Ameryki

Znany bokser polski Ran przed swym wyjazdem do Ameryki zmierzył się ubiegłej niedzieli w Paryżu ze znanym bokserem Lefortem. Spotkanie po 10 rundach dało wynik remisowy. Było to piąte spotkanie Rana w Paryżu, przy czym poprzednie zakończyły się zwycięstwami warszawianina.

Mila grać będzie

przeciwko Pogoni we Lwowie

Dowiadujemy się, że drużyna Ł.K.S., która w dniu jutrzejszym udaje się do Lwowa na mecz z tamtejszą Pogonią, wystąpi przeciwko drużynie lwowskiej w swym najsilniejszym składzie. W bramce grać będzie Mila, któremu skończyła się już dyskwalifikacja w ubiegły poniedziałek.

Prasa zagraniczna

o sukcesie Polaków w Gracu

W omówieniu zwycięstwa Polski nad Austrią w Gracu w zawodach o puchar amatorski krajów środkowo-europejskich stwierdza onegdajszy „Der Morgen”, że zwycięstwo to było zupełnie zasłużone. Polacy grali przedko, atakowali zresztą, wykazując b. precyzyjną grę kombinacyjną. Obrona była energiczna i odparła z łatwością słabe ataki austriaków.

„Neue Freie Presse” zastanawia się dłużej nad linją pomocy drużyny polskiej, którą uważa za doskonałą. Zmudna praca pomocy drużyny polskiej przy czyniła się do wygranej gości.

Orkiestra na meczu

Warszawska Legia wprowadza na swym boisku inowację. Mianowicie w czasie meczu z Wiśłą przygrywać będzie orkiestra wojskowa.

Czechosłowacja - Szwajcaria 5:0 (3:0)

W jaki sposób narodowa reprezentacja czeska pokonała w pięknym stylu szwajcarów

(Oryginalna korespondencja „Expressu”)

Praga, 7 października.

Z niezwykle zainteresowaniem oczekiwane w Pradze spotkanie piłkarskie o puchar środkowo-europejski (dra A. Sveldy) przyniosło Czechom wspaniały sukces nad silną reprezentacją szwajcarską 5:0.

Czesi zadziwili niezwykle spokojną, taktyczną i na wysokim poziomie stojącą grą, przewyższając o klasę mało ruchliwych i nerwowo grających szwajcarów.

Przed sędzią belgijczykiem Lange-nusem stanęły zespoły do walki w następujących składach:

Szwajcaria: Pache, Weruli, Ramsayer (kapitan), Galer, Lupin, Fasson, Toschiren, Weiler, Springer, Grassi, Grün.

Czechosłowacja: Bielik, Zenisek, Hojer, Madelon, Kada, Czipera, Junek, Svoboda, Bebel, Pucz, Kratochvil.

Gra rozpoczyna się lekką przewagą narodowej reprezentacji Czechów, którzy już w 17 minutę ze strzału doskonałego Pucza zyskują pierwszą bramkę.

Czesi w tym okresie nie pozwalają przyjść gościom do głosu i już w minutę później Kratochvil niezwykle ostrym strzałem w róg zdobywa drugą bramkę dla gospodarzy.

Publiczność dopinguje swych wybrańców, którzy z minuty na minutę grają lepiej. Ostatnią bramkę dla Czechów zdobywa Svoboda, przyczem obrońcy Szwajcarii wskazując sędziemu na spalony nie usiłowali wcale przeszkodzić Svobodzie w strzale.

Mimo protestów gości sędzia nie cofnął swej decyzji.

W drugiej części meczu szwajcarzy mają nieznaczna przewagę, nie trwa to jednak długo, gdyż niebawem ruchliwsi czesi znów są częściej przy piłce i przeprowadzają groźne ataki i w stosunkowo krótkim czasie zyskują jeszcze dwie bramki.

W tym okresie Szwajcarzy bronią się zjadale, nie chcąc dopuścić do katastrofalnej porażki, to też mimo bezustannej przewagi Czechów wynik meczu nie ulega zmianie.

Z drużyny czeskiej wyróżnił się w pierwszym rzędzie stary i rutynowany i nieprzeciętnej technice Kada, który na

meczu tym dowiódł, że jest w dalszym ciągu najlepszym środkowym napastnikiem Czechosłowacji.

Szwajcarzy zademonstrowali się jako zespół przeciętny o mało energicznej grze.

Najlepszym graczem tego zespołu był kapitan drużyny Ransayer, który pracował przez cały czas meczu z godnym uwagi poświęceniem. Dobrze grał również bramkarz szwajcarski, który zespół swój uratował od znacznie większej klęski.

Zamknięcie sezonu

kolarstwa szosowego

odbędzie się w niedzielę 13 b. m.

Iście lipcowe pogody w październiku nie nastrajają jeszcze naszych kolarzy do pożegnania się ze swymi towarzyszami — stalowymi rumakami, a już sygnalizują nam oficjalne zamknięcie sezonu.

Oficjalne zamknięcie sezonu kolarskiego na torze nastąpiło ubiegłej niedzieli, zamknięcie sezonu na szosie odbędzie się w niedzielę dnia 13 października. Międzyklubowa Komisja Kolarska ułożyła następujący program uroczystości.

W niedzielę o godzinie 8-ej rano zbiórka wszystkich kolarzy na placu sportowym S. S. „Union” przy ul. Przejazd 7. O godzinie 8.30 nastąpi wymarsz przez miasto do Rudy Pabjanickiej,

gdzie w tamtejszym kościele odbędzie się uroczyste nabożeństwo. Po skończonym nabożeństwie odbędzie się na szosie Ruda — Rzgów — Kurowice wyścig senjorów — turystyczny na przestrzeni 20 km., dostępny dla zawodników, którzy ukończyli 30 lat i nie startowali w roku bieżącym do żadnego wyścigu.

Pierwszych sześciu, którzy ukończą bieg nagrodzi Międzyklubowa Komisja Kolarska żetonami srebrnymi.

Poza tym przewidziano cały szereg innych nagród.

Po skończonych zawodach odbędzie się w sali Stefńskiego uroczystość rozdania nagród.

Zgłoszenia do tego wyścigu przyjmowane będą na starcie.

Przed spotkaniem Ł. T. S. G.

z mistrzem stolicy Marymontem

W nadchodzącą niedzielę rozegra drużyna Ł.T.S.G. jedno ze swych najważniejszych spotkań międzygrupowych o wejście do extra klasy.

Drużyna Łódzka zmierzy się bowiem w Warszawie z ambitnym zespołem robotniczym Marymont, który przed kilkoma tygodniami na zawodach w Łodzi dowiódł, że jest niezwykle groźnym przeciwnikiem.

Przyznać trzeba, że Ł.T.S.G. z trudem pokonało Marymont na własnym boisku. Były nawet chwile w czasie meczu, że liczono się z przegraną drużyny Łódzkiej.

Dlatego też zaznaczamy, że mecz warszawski ma dla łodzian niezwykle ważne znaczenie. Jeśli Ł.T.S.G. zawody

przegra zrówna się z punktami z groźną drużyną poznańską, a wtedy kto wie czy mistrzostwo grupy nie dostanie się w inne ręce.

Z tego stanu rzeczy musi sobie zdać sprawę zespół czarno-białych. Łodzianie muszą dowieść w Warszawie, że zasługują na przejście do Ligi. Żada tego od drużyny Ł.T.S.G. cały Łódzki świat piłkarski, który szczerze życzy sympatycznej jedenastce „turnerów” promocji do Ligi.

Liczymy na to, że drużyna Ł.T.S.G. nauczona dwuletnim doświadczeniem nie zlekceważy sobie przeciwnika i przywiezie do Łodzi upragnione dwa punkty. Życzymy tego jedenastce Łódzkiej z całego serca!

Pochwała dla polskiego

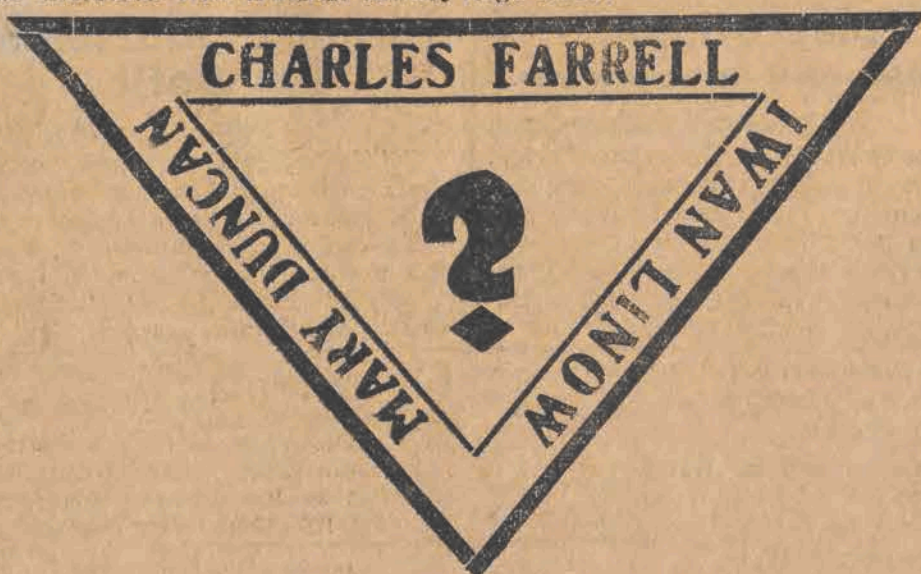
sędziego Snopka

Znany polski sędzia bokserki Snoppek prowadził jak wiadomo ostatnio mecz bokserki Niemcy — Danja. Prasa niemiecka wyraża się o Snopku z niezwykle uznaniem, uważając go za jednego z najlepszych sędziów bokserkich w Europie.

Petkiewicz nie jedzie

na zawody do Paryża

W nadchodzącą niedzielę miały się odbyć w Paryżu wielkie zawody lekkoatletyczne z udziałem naszego długodystansowca Petkiewicza. Jednakże w dniu onegdajszym P.Z.L.A. otrzymał telegram, że zawody zostały odwołane. Wobec tego Petkiewicz startować będzie w nadchodzącą niedzielę w biegu na przełaj o mistrzostwo Polski w Katowicach.

Ostatnia minuta.

Rozłam

Wśród komunistów francuskich

Paryż, 10 października.

Coraz wyraźniej zaznacza się rozłam w łonie francuskiej partii komunistycznej.

Usunięto Semarda, który był przez czas długi sekretarzem jenerałnym partii.

Z drugiej strony, wydano z partii radcę komunistycznego, Lauze'a, za uczestnictwo w podróży, mającej na celu zbadanie stosunków w Europie środkowej.

Poza tym dwu innym radcom grozi to samo.

Wyłączenie jednak Lauze'a ze stoniotwa wywołało protesty ze strony komunistów okolic Paryża, a dwie komunistyczne rady miejskie przesłały zbiorowo swą dymisję do biura politycznego partii.

Prowadzi się też w dalszym ciągu oczyszczanie redakcji „Humanite”.

Aresztowanie przyjaciółki Waldemarasa

Kowno, 10 października.

Wielką sensację w Kownie wywołała wiadomość o aresztowaniu artystki Kurnickiej, która żyła z rodziną Waldemarasa w zażyłej przyjaźni. Aresztowanie artystki poprzedziła szczegółowa rewizja w mieszkaniu.

Niemcy i Sowiety po śmierci Stresemanna.

Moskwa, 10 października.

„Krasnaja Gazeta”, wychodząca w Leningradzie, wyraża obawy, że ze śmiercią Stresemanna może się rozpocząć nowa era rozwoju stosunków niemiecko - sowieckich. W najbliższym już czasie — pisze dziennik — należy zdać sobie sprawę, czy Niemcy dążyć będą w dalszym ciągu do utrzymywania stosunków z Rosją sowiecką, czy też doprowadzą do bloku przeciwsowieckiego. Podobne obawy wyrażają także „Izwestija” i „Prawda”.

Ze świata wielkich finansów

W świecie wielkich finansów środkowej Europy wzbudziło sensację ustąpienie dotychczasowego prezesa wiedeńskiego Bodenkredit - Banku RUDOLFA SIEGHARTA. Ustąpienie to ma pośredni związek z fuzją tego banku z Austriackim zakładem kredytowym, o czym donosiliśmy w tych dniach.

Prenumerata: W Łodzi 4.00 miesięcznie. — Zamiejscowe 5 zł. miesięcznie. — Zagranicą 7 złotych miesięcznie. Odnoszenie do domów 40 groszy.

Redakcja i Administracja, Piotrkowska 49.
Telefon administracji 22-14. —
Telefony redakcji 27-24, 36-43, 36-44

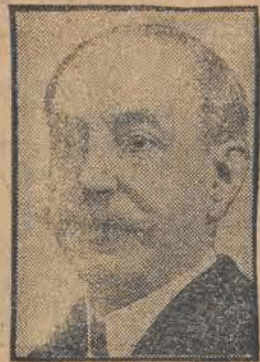
Za wydawnictwo „Republika” sp. z ogr. odpow. Władysław Polak.

Widowisk religijnych w Oberammergau

Przedstawiciele głównych ról w słynnych widowiskach pasyjnych w Oberammergau, ściągających rokrocznie dziesiątki tysięcy widzów z całego świata: Pośrodku u góry: „Chrystus” — Alojzy Lang; z prawa: „Marja Magdalena” — Hansi Preisinger; obok niej stoi: „Jan Chrzciciel” — Hans Lang; z lewa się dzi: „Poncjusz Płat” — Antoni Lang; u dołu: „Marja” — Anna Rutz; obok niej „Judas” Guido May. Jak wiadomo - wszyscy ci artyści odtwarzający sceny z ukrzyżowania Chrystusa, są w cywilnym życiu zwykłymi wieśniakami. W widowiska religijne w tej bawarskiej wiosce mają tradycję, która ciągnie się już od kilkuset lat.

Kto zostanie członkiem rumuńskiej rady regencyjnej?

Z powodu zgonu Buzdugana, jednego z członków rumuńskiej rady regencyjnej, została rada ta suspendowana tymczasowo, dopóki nie znajdzie się następca na miejsce zmarłego. Jako kandydaci wchodzi w grę: u góry (z lewa na prawo) książę MIKOŁAJ, patriarcha CHRISEA, minister MIRONESCU; u dołu: książę STIRBERG, królowa Marja, generał Presan.

Mac Donald doktorem honorowym.

Waszyngton, 10 października.

Premier angielski Mac Donald, który wczoraj w południe przestał być oficjalnym gościem prezydenta Hoovera, udał się po południu do uniwersytetu imienia Jerzego Waszyngtona, — gdzie nastąpiło uroczyste wręczenie mu dyplomu doktora honorowego praw.

Korytarz podziemny w Sofji

Sofja, 10 października.

Policja wykryła w samym centrum miasta podziemny korytarz, prowadzący do gmachu więzienia centralnego.

Ta droga porozumiewali się komuniści z więźniami politycznymi i przygotowywali liczne akcje polityczne i zamachy w ostatnich czasach.

Wnętrze olbrzymiego aeroplanu „Do X”

Z wewnętrznego urządzenia olbrzymiego aeroplanu „Do X”: Widok na korytarz i kabiny pasażerskie. Jak widać, wnętrza współczesnych olbrzymów napowietrznych nie ustępują pod względem komfortu urządzeniom międzynarodowych pociągów luksusowych...

Rzucił bombę na tramwaj.

Nowy Orlean, 10 października.

Dokonano tutaj zamachu terrorystycznego. Podczas gdy na skrzyżowaniu ulic dzisiaj w południe przejeżdżał tramwaj, jakiś osobnik rzucił bombę. Tramwaj został całkowicie zdemolowany. Ze względu na to, iż pasażerów było bardzo niewiele, nikt szwanku nie odniósł.

Ogłoszenia: ZWYCZAJNE: 10 gr. za wiersz milimetry (na stronie 10-szpalt.) W TEKSCIE: 40 gr. za wiersz milimetry. (na stronie 4-szpalt.)

NEKROLOGI: 30 gr. za wiersz mil. (na str. 4-szp.). Zaręcz. i zaślub. po tekście 10 zł. Za miejsce zastrzeżone specjalna dopłata. Zamiejscowe o 50 proc. zagraniczne o 100 proc. drożej. Za terminowy druk ogłoszeń administracja nie odpowiada. Drobne 12 groszy. — Najmniejsze zł. 1.20. poszuk. pracy 10 groszy.

W drukarni „Republiki” sp. z ogr. odp. Piotrkowska 49 i 64.

Redaktor odpow. Jan Grobelniak.